

нашите сестрици и роднини към по хъбавите и към по благородните предмети, към по пристойните и достойни жени на тяхното славолюбие; тъкъ ше са покаже чи тий не съ токо за пъстряне и кичане отъ Бога създани, и токо за некое време проведенни на света. Тъкъ ше ни даде Историята няколко примери за славните и добродетелните и за по-ревнане достойните жени. — Аррия благородната Римлянка, жена на Цецина Петъса като видѣ чи южътъ мъжа ѝ съ тежки мъки да мячатъ и уморятъ, грабна ножа и прободѣ съ него, пакъ го подаде сегне на мъжа си и дъмаше мъ: Пете! лесно са умира; твой дето ше го сторишъ ти, то сега ма боли. — Епонина, жената Сабинова, на цесаръ Веспасиановото време живѣ съ мажа си (когото Веспасианъ искаше да убие) деветъ години въ подземните пещери. — Кама една благородна госпожа въ Галатія, залюби съмртно Синорикъ, принципо на то място, и роднина на мъжа ѝ; но като